काष्टा दिगधा स्तियाम्। ३८।

दिग्वाचककाष्टाग्रव्हः स्तियां स्थात्। काष्टा दिक्। दिशि इत्यनेनेष्टिं सीमार्षेऽपि स्तीत्वार्षमधिपत्रणं तेन "स्वयं विशीर्थ-द्रुमपर्थष्टिसिता परा हि काष्टा" इति कालिदासप्रयोगः।

तीर्थप्रीययूथानि नपुं सके च। ३८।

चादिधकारात् पुंसीत्येवातुषच्यते न तु स्त्रियामिति । तेन "प्रोधमस्त्रियाम्" दत्यमरोक्तिः। तीर्धं तीर्धः प्रोषं प्रोधः

नोपघः । ४०।

अदन्ता नोपधः उ'सि खात्। इनः फोनः।

जघनाजिनतु हिनका ननवन टिजर्नाविपनवेतन-श्रासनसोपानिम्थुनस्राधानरस्र निम्नचिक्तानि नप्ं-सके । ४९।

पूर्व्वस्त्रापवादः । शासनशब्दः परित्यतुं शक्यते ल्युडन्तवेन क्वीवत्वस्य वच्यमायत्वात् । एते शब्दाः क्वीवे सुः । जधनम् अजिनं तृष्टिनं काननमित्यादि ।

मानयानाभिधाननिजनपुलिनीयानग्रयनाधन-स्थानचन्द्रनालानसम्मानभवनवधनधंभावनिवभावन-विमानानि नपुंचके च । ६२ ।

एते शब्दाः प्रंसि क्लीवे च खुः । मानादिषु केषाश्चिद्यान्तलेन प्रं स्त्रे केषाश्चित्र ख्युडनतया तद्वाधकस्त्रत्येष क्लीवत्वे प्राप्ते च डभयनिङ्गतार्थं स्त्रतम् । मानः मानं यानः यानम् । वस्तुतः "करणाधिकरणयोर्व्यार्ट्" इति वच्छमाणस्त्रत्येण तिनिङ्गत्व-प्राप्ती पूर्व्यापवादेन नप्रंसकत्वमेवेति तद्यवादार्थं स्त्रतम् ।

पीपधः। ४३।

न्त्रदनः पोपधः प्रंसि स्थात् । भूगः दीपः यूपः ।

पापक्षपोडुपतापश्चिखपुष्पश्चमभीपान्तरीपाणि नपुंचके । ४७ ।

पूर्वे स्त्रतापनादः। यते यद्धाः क्षीने खुः। पापम् रूपम् प्रूप्येकुतपकुणपदीपविटपानि नपुंसको च। ४५।

एते धब्दाः ष्ठं सि क्षीवे च खाः । न्यूपीः न्यूपीमत्वादि ।

भोपघः। ४६।

अदनः मोपधः प्रंति स्थात्। करभः क्रमः यसभः। तस्यभंनप्रसम्। ४७।

पूर्वस्त्रापवादः । तस्त्रम्।

जुमां नपुंसके च। ४८।

जुमां जुमाः। अक्टित स्त्रीलात् जुमा।

मीपघः । ४८।

अदनः मीपधः पंसि खात्। सीमः स्तोमः भीमः (मध्यमः पाराङ्यः) भीतिचेतवाचित्वे विशेष्यां तप्राः।

क्कासिभायुगाभागुन्त्राध्यात्मकुङ्गुमानि नप्ः सक्ते। ५०।

पूर्व्वस्त्रतापवादः । रुकां सिधाम् । आत्मनोति निभक्षणेऽ-व्ययीभावे जनन्तस्ये नाच्समासाने टिलोपेऽटन्तस्यम् तस्य वान्य यत्वेऽपि नषुंसकत्यकथनम् ज्यदन्तमोपधत्येन प्राप्त पंक्तापः वादार्थम् । वस्तुतः ज्यध्यात्मणब्दः प्रक्षास्थातः भक्यते ।

संग्रामदाङ्मिकुमुमाश्रमक्षेमचौमक्शमोद्दामानि नप् सके च। ५१।

एते यज्दाः नष्टं मक्षे चात् पंति च खुः । संधामं संधामः । दाजिनं दाजिनः । जद्दामणज्दः प्रच ग्राज्यो । उत्राती दामाया इति विधाहे त विशेषालकः एव ।

योपधः। ५२।

ख्रद्नः योपधः प्रंसि स्थात्। इयः गवयः समयः ।

किसलयेन्द्रियहृद्योत्तरीयाणि नप् सके । ५२।
पूर्व्यस्त्रापवादः । इदं किरलयम् इन्द्रियम् ।
गोमयकषायमलयान्वयाव्ययानि नप् सके च । ५४।
एते शब्दाः नपुं सके चात् पुं वि च स्युः । गोमयं गोमयः ।
कषायस्तु रसवाची "त्वरस्तु कपायोऽस्त्री" इत्यमरः । तद्वति त तिचिकः । खव्ययशब्दः स्त्रीववाची । व्ययाभाववाची तु नास्य विषयः व्ययशब्द्साजन्ततया पुंस्तेन ततो नक् तत्युवपेऽपि पुंस्तिमित ततोऽधांभावेऽव्ययोभावे स्त्रीवतित भेदः ।

रीपघ: । ५५ ।

व्यदन्तः रोपधः ष्ठंति स्थात्। कुरः अङ्गुरः।

द्वाराग्रस्कारतक्रवक्षवप्रचिप्रचुद्रच्छिट्रपारतीर-दूरकच्छ्रश्रासग्रसभीरगभीरक्रूरचित्रकेयूरकेदारी-दराजसगरीरकन्दग्मन्दरपञ्चराजरस्टराजिर-वैरचामरपृष्करगङ्गरक्षटीरक्षश्रीरचलरकाम्बीरनी-राम्बरिशियरतन्त्रयन्त्रचेलचलनित्रक्षत्रसम्